
guru gItA - long version

गुरु गीता

Document Information

Text title : gurugiitaa

File name : gurugita.itx

Category : gItA, giitaa, gurudev

Location : doc_giitaa

Author : Vyasa (by tradition) author of Puranas

Transliterated by : Sunder Hattangadi and Shankarans achintya at ican.net

Proofread by : Sunder Hattangadi(sunderh at hotmail.com)

Latest update : August 22

Send corrections to : Sunder Hattangadi(sunderh@hotmail.com)

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

August 22, 2020

sanskritdocuments.org

ગુરુ ગીતા

॥ પ્રથમોઽધ્યાયઃ ॥

અચિન્ત્યાવ્યક્તરૂપાય નિર્ગુણાય ગણાત્મને ।
સમસ્તજગદાધારમૂર્તયે બ્રહ્મણે નમઃ ॥ ૧ ॥

ઋષય ઊચુઃ ।

સૂત સૂત મહાપ્રાજ્ઞ નિગમાગમપારગમ્ ।
ગુરુસ્વરૂપમસ્માકં બ્રૂહિ સર્વમલાપહમ્ ॥ ૨ ॥

યસ્ય શ્રવણમાત્રેણ દેહી દુઃખાદ્વિમુચ્યતે ।
યેન માર્ગેણ મુનયઃ સર્વજ્ઞત્વં પ્રપેદિરે ॥ ૩ ॥

યત્પ્રાપ્ય ન પુનર્યાતિ નરઃ સંસારબન્ધનમ્ ।
તથાવિધં પરં તત્ત્વં વક્તવ્યમધુના ત્વયા ॥ ૪ ॥

ગુહ્યાદ્રુહ્યતમં સારં ગુરુગીતા વિશેષતઃ ।
ત્વત્પ્રસાદાસ્ય શ્રોતવ્યા તત્સર્વં બ્રૂહિ સૂત નઃ ॥ ૫ ॥

ઇતિ સમ્પ્રાર્થિતઃ સૂતો મુનિસઃ૬ઘૈર્મુહુર્મુહુઃ ॥
કુતૂહલેન મહતા પ્રોવાચ મધુરં વચઃ ॥ ૬ ॥

સૂત ઉવાચ ।
શ્રુણુધ્વં મુનયઃ સર્વે શ્રદ્ધયા પરયા મુદા ।
વદામિ ભવરોગઘ્નીં ગીતાં માતૃસ્વરૂપિણીમ્ ॥ ૭ ॥

પુરા કૈલાસશિખરે સિદ્ધગન્ધર્વસેવિતે ।
તત્ર કલ્પલતાપુષ્પમન્દિરેઽત્યન્તસુન્દરે ॥ ૮ ॥

વ્યાઘ્રાજિને સમાસીનં શુકાદિમુનિવન્દિતમ્ ।
બોધયન્તં પરં તત્ત્વં મધ્યે મુનિગણે ક્વચિત્ ॥ ૯ ॥

પ્રણમ્નવદના શશ્વન્નમસ્કુર્વન્તમાદરાત્ ।

दृष्ट्वा विस्मयमापन्न पार्वती पश्चिपृच्छति ॥ १० ॥

पार्वत्युवाच ।

ॐ नमो देव देवेश परात्पर जगद्गुरो ।

त्वां नमस्कुर्यते भक्त्या सुरासुरनराः सदा ॥ ११ ॥

विधिविष्णुमण्डेन्द्राद्यैर्वन्द्यः भूतु सदा भवान् ।

नमस्करोषि कस्मै त्वं नमस्काराश्रयः किल ॥ १२ ॥

दृष्ट्वैतत्कर्म विपुलमाश्चर्यं प्रतिभाति मे ।

किमेतन्न विजानेऽलं कृपया वद मे प्रभो ॥ १३ ॥

भगवन् सर्वधर्मज्ञा व्रतानां व्रतनाथकम् ।

ब्रूहि मे कृपया शम्भो गुरुमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ १४ ॥

केन मार्गेण भो स्वामिन् देडी ब्रह्ममयो भवेत् ।

तत्कृपां कुरु मे स्वामिन्नमामि यराणौ तव ॥ १५ ॥

एति सम्प्रार्थितः शश्वन्महादेवो मण्डेश्वरः ।

आनन्दभरतिः स्वान्ते पार्वतीमिदमब्रवीत् ॥ १६ ॥

श्री महादेव उवाच ।

न वक्तव्यमिदं देवि रडस्यातिरडस्यकम् ।

न कस्यापि पुरा प्रोक्तं त्वद्भक्त्यर्थं वदामि तत् ॥ १७ ॥

मम रुपासि देवि त्वमतस्तत्कथयामि ते ।

लोकोपकारकः प्रश्नो न केनापि कृतः पुरा ॥ १८ ॥

यस्य देवे परा भक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ ।

तस्यैते कथिता ह्यर्थाः प्रकाशन्ते महात्मनः ॥ १९ ॥

यो गुरुः स शिवः प्रोक्तो यः शिवः स गुरुः स्मृतः ।

विकल्पं यस्तु कुर्वीत स नरो गुरुतत्त्वगः ॥ २० ॥

दुर्लभं त्रिषु लोकेषु तच्छृणुष्व वदाम्यहम् ।

गुरुब्रह्म विना नान्यः सत्यं सत्यं वरानने ॥ २१ ॥

वेदशास्त्रपुराणानि येतिहासादिकानि च ।

मन्त्रयन्त्रादिविधानां मोहनोऽय्याटनादिकम् ॥ २२ ॥

शैवशाक्तागमादीनि ह्यन्ये च बहवो मताः ।

અપભ્રંશાઃ સમસ્તાનાં જીવાનાં ભ્રાન્તચેતસામ્ ॥ ૨૩ ॥

જપસ્તાપો વ્રતં તીર્થં યજ્ઞો દાનં તથૈવ ચ ।

ગુરુતત્ત્વમવિજ્ઞાય સર્વં વ્યર્થં ભવેત્પ્રિયે ॥ ૨૪ ॥

ગુરુબુદ્ધ્યાત્મનો નાન્યત્ સત્યં સત્યં વરાનને ।

તત્સાભાર્થં પ્રયત્નસ્તુ કર્તવ્યશ્ચ મનીષિભિઃ ॥ ૨૫ ॥

ગૂઢાવિદ્યા જગન્માયા દેહશ્ચાજ્ઞાનસમ્ભવઃ ।

વિજ્ઞાનં યત્પ્રસાદેન ગુરુશબ્દેન કથયતે ॥ ૨૬ ॥

યદ્દુઃશ્ચિક્ષમલદ્રઘ્નં દ્રઘ્નતાપનિવારકમ્ ।

તારકં ભવસિન્ધોશ્ચ તં ગુરું પ્રણમામ્યહમ્ ॥ ૨૭ ॥

દેહી બ્રહ્મ ભવેદ્યસ્માત્ ત્વત્કૃપાર્થં વદામિ તત્ ।

સર્વપાપવિશુદ્ધાત્મા શ્રીગુરોઃ પાદસેવનાત્ ॥ ૨૮ ॥

સર્વતીર્થાવગાહસ્ય સમ્પ્રાપ્નોતિ કૃલં નરઃ ।

ગુરોઃ પાદોદકં પીત્વા શેષં શિરસિ ધારયન્ ॥ ૨૯ ॥

શોષણં પાપપુક્ટસ્ય દીપનં જ્ઞાનતેજસઃ ।

ગુરોઃ પાદોદકં સમ્યક્ સંસારાર્ણવતારકમ્ ॥ ૩૦ ॥

અજ્ઞાનમૂલહરણં જન્મકર્મનિવારકમ્ ।

જ્ઞાનવિજ્ઞાનસિદ્ધ્યર્થં ગુરુપાદોદકં પિબેત્ ॥ ૩૧ ॥

ગુરુપાદોદકં પાનં ગુરોરુચ્છિષ્ઠભોજનમ્ ।

ગુરુમૂર્તેઃ સદા ધ્યાનં ગુરોર્નામ્નઃ સદા જપઃ ॥ ૩૨ ॥

સ્વદેશિકસ્યૈવ ચ નામકીર્તનં

ભવેદનન્તસ્ય શિવસ્ય કીર્તનમ્ ।

સ્વદેશિકસ્યૈવ ચ નામચિન્તનં

ભવેદનન્તસ્ય શિવસ્ય ચિન્તનમ્ ॥ ૩૩ ॥

યત્પાદરેણુર્વૈ નિત્યં કોઽપિ સંસારવાશિઘૌ ।

સેતુબન્ધાયતે નાથં દેશિકં તમુપાસ્મહે ॥ ૩૪ ॥

યદનુગ્રહમાત્રેણ શોકમોહૌ વિનશ્યતઃ ।

તસ્મૈ શ્રીદેશિકેન્દ્રાય નમોઽસ્તુ પરમાત્મને ॥ ૩૫ ॥

યસ્માદનુગ્રહં લબ્ધ્વા મહદજ્ઞાન્મુત્સૃજેત્ ।

तस्मै श्रीदृशिडेन्द्राय नमश्चात्मीष्टसिद्धये ॥ ३६ ॥

काशीक्षेत्रं निवासश्च जलवी यरणोदकम् ।

गुरुविश्वेश्वरः साक्षात् तारकं ब्रह्मनिश्चयः ॥ ३७ ॥

गुरुसेवा गया प्रोक्ता देहः स्यादक्षयो वटः ।

तत्पादं विष्णुपादं स्यात् तत्र दत्तमनन्तकम् ॥ ३८ ॥

गुरुभूर्ति स्मरेन्नित्यं गुरुर्नाम सदा जपेत् ।

गुरोराज्ञां प्रकुर्वीत गुरोरन्यं न भावयेत् ॥ ३९ ॥

गुरुवक्त्रे स्थितं ब्रह्म प्राप्यते तत्प्रसादतः ।

गुरोर्ध्यानं सदा कुर्यात् कुलस्त्री स्वपतिं यथा ॥ ४० ॥

स्वाश्रमं य स्वजातिं य स्वकीर्तिं पुष्टिवर्धनम् ।

अेतत्सर्वं परित्यज्य गुरुमेव समाश्रयेत् ॥ ४१ ॥

अनन्याश्चिन्तयन्तो ये सुखं परमं सुखम् ।

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन गुरोराराधनं कुरु ॥ ४२ ॥

गुरुवक्त्रे स्थिता विद्या गुरुभक्त्या य लभ्यते ।

त्रैलोक्ये स्फुटवक्तारो देवर्षिपितृमानवाः ॥ ४३ ॥

गुकारश्चान्यकारो हि रुकारस्तेज उच्यते ।

अज्ञानग्रासकं ब्रह्म गुरुरेव न संशयः ॥ ४४ ॥

गुकारो भवरोगः स्यात् रुकारस्तन्निरोधकृत् ।

भवरोगहरत्याख्य गुरुरित्यभिधीयते ॥ ४५ ॥

गुकारश्च गुणतीतो गुणतीतो रुकारकः ।

गुणगुणविहीनत्वात् गुरुरित्यभिधीयते ॥ ४६ ॥

गुकारः प्रथमो वर्णो मायादिगुणभासकः ।

रुकारोऽस्ति परं ब्रह्म मायाभ्रान्तिविमोचनम् ॥ ४७ ॥

अेवं गुरुपदं श्रेष्ठं देवानामपि दुर्लभम् ।

गरुडोरगगन्धर्वसिद्धादिसुरपूजितम् ॥ ४८ ॥

ध्रुवं देहि मुमुक्षूणां नास्ति तत्त्वं गुरोः परम् ।

गुरोराराधनं कुर्यात् स्वश्रुवत्त्वं निवेदयेत् ॥ ४९ ॥

આસનં શયનં વસ્ત્રં વાહનં ભૂષણાદિકમ્ ।
 સાધકેન પ્રદાતવ્યં ગુરુસન્તોષકારણમ્ ॥ ૫૦ ॥
 કર્મણા મનસા વાચા સર્વદાઽઽરાધયેદ્ગુરુમ્ ।
 દીર્ઘદણં નમસ્કૃત્ય નિર્લજ્જૌ ગુરુસન્નિધૌ ॥ ૫૧ ॥
 શરીરમિન્દ્રિયં પ્રાણમર્થસ્વજનબાન્ધવાન્ ।
 આત્મદારાદિકં સર્વં સદ્ગુરુભ્યો નિવેદયેત્ ॥ ૫૨ ॥
 ગુરુરેકો જગત્સર્વં બ્રહ્મવિષ્ણુશિવાત્મકમ્ ।
 ગુરોઃ પરતરં નાસ્તિ તસ્માત્સમ્પૂજયેદ્ગુરુમ્ ॥ ૫૩ ॥
 સર્વશ્રુતિશિરોરત્નવિરાજિતપદાંબુજમ્ ।
 વેદાન્તાર્થપ્રવક્તારં તસ્માત્ સમ્પૂજયેદ્ગુરુમ્ ॥ ૫૪ ॥
 યસ્ય સ્મરણમાત્રેણ જ્ઞાનમુત્પદ્યતે સ્વયમ્ ।
 સ એવ સર્વસમ્પત્તિઃ તસ્માત્સમ્પૂજયેદ્ગુરુમ્ ॥ ૫૫ ॥
 કૃમિકોટિભિરાવિષ્ટં દુર્ગન્ધકુલદૂષિતમ્ ।
 અનિત્યં દુઃખનિલયં દેહં વિદ્ધિ વરાનને ॥ ૫૬ ॥
 સંસારવૃક્ષમારુઢાઃ પતન્તિ નરકાર્ણવે ।
 યસ્તાનુદ્ધરતે સર્વાન્ તસ્મૈ શ્રીગુરવે નમઃ ॥ ૫૭ ॥
 ગુરુબ્રહ્મા ગુરુર્વિષ્ણુર્ગુરુર્દેવો મહેશ્વરઃ ।
 ગુરુરેવ પરં બ્રહ્મ તસ્મૈ શ્રીગુરવે નમઃ ॥ ૫૮ ॥
 અજ્ઞાનતિમિરાન્ધસ્ય જ્ઞાનાગ્જનશલાકયા ।
 ચક્ષુરુન્મીલિતં યેન તસ્મૈ શ્રીગુરવે નમઃ ॥ ૫૯ ॥
 અખણ્ડમાણ્ડલાકારં વ્યાપ્તં યેન ચરાચરમ્ ।
 તત્પદં દર્શિતં યેન તસ્મૈ શ્રીગુરવે નમઃ ॥ ૬૦ ॥
 સ્થાવરં જડગમં વ્યાપ્તં ચત્કિચ્ચિત્સચરાચરમ્ ।
 ત્વંપદં દર્શિતં યેન તસ્મૈ શ્રીગુરવે નમઃ ॥ ૬૧ ॥
 ચિન્મયં વ્યાપિતં સર્વં ત્રૈલોક્યં સચરાચરમ્ ।
 અસિત્વં દર્શિતં યેન તસ્મૈ શ્રીગુરવે નમઃ ॥ ૬૨ ॥
 નિમિષત્રિમિષાર્ધ્યાદ્વા યદ્વાક્યાદૈ વિમુચ્યતે ।
 સ્વાત્માનં શિવમાલોક્ય તસ્મૈ શ્રીગુરવે નમઃ ॥ ૬૩ ॥

यैतन्यं शाश्वतं शांतं व्योमातीतं निरञ्जनम् ।
 नादबिन्दुकलातीतं तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ६४ ॥
 निर्गुणं निर्मलं शान्तं जंगमं स्थिरमेव य ।
 व्याप्तं येन जगत्सर्वं तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ६५ ॥
 स पिता स य मे माता स बन्धुः स य दैवता ।
 संसारमोहनाशाय तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ६६ ॥
 यत्सत्त्वेन जगत्सत्यं यत्प्रकाशेन भाति तत् ।
 यदानन्देन नन्दन्ति तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ६७ ॥
 यस्मिन्स्थितमिदं सर्वं भाति यद्भानुरूपतः ।
 प्रियं पुत्रादि यत्प्रीत्या तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ६८ ॥
 येनेदं दर्शितं तत्त्वं चित्तयैत्यादिकं तथा ।
 जगत्स्वप्नसुषुप्त्यादि तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ६९ ॥
 यस्य ज्ञानमिदं विश्वं न दृश्यं भिन्नभेदतः ।
 सदैकरूपरूपाय तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ७० ॥
 यस्य ज्ञातं मतं तस्य मतं यस्य न वेद सः ।
 अनन्यभावभावाय तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ७१ ॥
 यस्मै कारुण्यरूपाय कार्यरूपेण भाति यत् ।
 कार्यकारुण्यरूपाय तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ७२ ॥
 नानारूपमिदं विश्वं न केनाप्यस्ति भिन्नता ।
 कार्यकारुण्यरूपाय तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ७३ ॥
 ज्ञानशक्तिसमावृढतत्त्वमावाविभूषणो ।
 भुक्तिमुक्तिप्रदात्रे य तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ७४ ॥
 अनेकजन्मसम्प्राप्तकर्मबन्धविदाहिने ।
 ज्ञानानिलप्रभावेन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ७५ ॥
 शोषणं भवसिन्धोश्च दीपनं क्षरसम्पदाम् ।
 गुरोः पादोदकं यस्य तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ७६ ॥
 न गुरोरधिकं तत्त्वं न गुरोरधिकं तपः ।

ન ગુરોરધિકં જ્ઞાનં તસ્મૈ શ્રીગુરવે નમઃ ॥ ૭૭ ॥
 મન્નાથઃ શ્રીજગન્નાથો મદ્ગુરુઃ શ્રીજગદ્ગુરુઃ ।
 મમાત્મા સર્વભૂતાત્મા તસ્મૈ શ્રીગુરવે નમઃ ॥ ૭૮ ॥
 ગુરુરાદિરનાદિશ્ચ ગુરુઃ પરમદૈવતમ્ ।
 ગુરુમન્ત્રસમો નાસ્તિ તસ્મૈ શ્રીગુરવે નમઃ ॥ ૭૯ ॥
 એક એવ પરો બન્ધુર્વિષમે સમુપસ્થિતે ।
 ગુરુઃ સકલધર્માત્મા તસ્મૈ શ્રીગુરવે નમઃ ॥ ૮૦ ॥
 ગુરુમધ્યે સ્થિતં વિશ્વં વિશ્વમધ્યે સ્થિતો ગુરુઃ ।
 ગુરુર્વિશ્વં ન ચાન્યોઽસ્તિ તસ્મૈ શ્રીગુરવે નમઃ ॥ ૮૧ ॥
 ભવારણ્યપ્રવિષ્ટસ્ય દિઽમોહભ્રાન્તચેતસઃ ।
 યેન સન્દર્શિતઃ પન્થાઃ તસ્મૈ શ્રીગુરવે નમઃ ॥ ૮૨ ॥
 તાપત્રયાગ્નિતપનામશાન્તપ્રાણિનાં ભુવિ ।
 યસ્ય પાદોદકં ગડ્ગા તસ્મૈ શ્રીગુરવે નમઃ ॥ ૮૩ ॥
 અજ્ઞાનસર્પદંશનાં પ્રાણિનાં કશ્ચિકિત્સકઃ ।
 સમ્યગ્જ્ઞાનમહામન્ત્રવેદિનં સદ્ગુરુ વિના ॥ ૮૪ ॥
 હેતવે જગતામેવ સંસારાર્ણવસેતવે ।
 પ્રભવે સર્વવિદ્યાનાં શમ્ભવે ગુરવે નમઃ ॥ ૮૫ ॥
 ધ્યાનમૂલં ગુરોર્મૂર્તિઃ પૂજામૂલં ગુરોઃ પદમ્ ।
 મન્ત્રમૂલં ગુરોર્વાક્યં મુક્તિમૂલં ગુરોઃ કૃપા ॥ ૮૬ ॥
 સમસાગરપર્યન્તં તીર્થસ્નાનફલં તુ યત્ ।
 ગુરુપાદપયોબિન્દોઃ સહસ્રાંશેન તદ્ફલમ્ ॥ ૮૭ ॥
 શિવે રુષ્ટે ગુરુસ્ત્રાતા ગુરૌ રુષ્ટે ન કશ્ચન ।
 લબ્ધ્વા કુલગુરુ સમ્યગ્ગુરુમેવ સમાશ્રયેત્ ॥ ૮૮ ॥
 મધુલુબ્ધો યથા ભૂડ્ગઃ પુષ્પાત્પુષ્પાન્તરં વ્રજેત્ ।
 જ્ઞાનલુબ્ધસ્તથા શિષ્યો ગુરોર્ગુર્વન્તરં વ્રજેત્ ॥ ૮૯ ॥
 વન્દે ગુરુપદ્મદ્વં વાઙ્મનાતીતગોચરમ્ ।
 શ્વેતરક્તપ્રભાભિન્નં શિવશક્ત્યાત્મકં પરમ્ ॥ ૯૦ ॥

गुकारं य गुणातीतं रुकारं उपवर्जितम् ।
 गुणातीतमरूपं य यो दधात् स गुरुः स्मृतः ॥ ६१ ॥
 अत्रिनेत्रः शिवः साक्षात् द्विबाहुश्च हरिः स्मृतः ।
 योऽयत्तुर्वदनो ब्रह्मा श्रीगुरुः कथितः प्रिये ॥ ६२ ॥
 अयं मयाञ्जलिर्बद्धो दयासागरसिद्धये ।
 यदनुग्रहतो जन्तुश्चित्रसंसारमुक्तिमाप् ॥ ६३ ॥
 श्रीगुरोः परमं रूपं विवेकयक्ष्मुरग्रतः ।
 मन्दभाग्या न पश्यन्ति अन्धाः सूर्योदयं यथा ॥ ६४ ॥
 कुलानां कुलकोटीनां तारकस्तत्र तत्क्षणात् ।
 अतस्तं सद्गुरुं ज्ञात्वा त्रिकालमभिवाद्येत् ॥ ६५ ॥
 श्रीनाथयरणद्रन्ध्रं यस्यां दिशि विराजते ।
 तस्यां दिशि नमस्कुर्याद् भक्त्या प्रतिदिनं प्रिये ॥ ६६ ॥
 साष्टाङ्गप्रणिपातेन स्तुवन्नित्यं गुरुं भजेत् ।
 भजनात्स्थैर्यमाप्नोति स्वस्वरूपमयो भवेत् ॥ ६७ ॥
 दौर्ब्यां पदभ्यां य जनुभ्यामुरसा शिरसा दृशा ।
 मनसा वचसा येति प्रणामोष्टाङ्ग उच्यते ॥ ६८ ॥
 तस्यै दिशे सततमञ्जलिरेष नित्यम्
 प्रक्षिप्यतां मुभरितैर्भक्षुरैः प्रसूनैः ।
 जागर्ति यत्र भगवान् गुरुयक्षवर्ता
 विश्वस्थितिप्रलयनाटकनित्यसाक्षी ॥ ६९ ॥
 अब्रैस्तैः किमु दीर्घकालविमलैर्व्याद्विप्रैर्दुष्करैः
 प्राणायामशतैरनेककरणैर्दुःपात्मकैर्दुर्जयैः ।
 यस्मिन्नभ्युदिते विनश्यति भवी वायुः स्वयं तत्क्षणात्
 प्राप्नुं तत्सहजस्वभावमनिशं सेवेत यैकं गुरुम् ॥ १०० ॥
 ज्ञानं विना मुक्तिपटं लभ्यते गुरुभक्तिः ।
 गुरोः प्रसादतो नान्यत् साधनं गुरुमार्गिणाम् ॥ १०१ ॥
 यस्मात्परतरं नास्ति नेति नेतीति वै श्रुतिः ।
 मनसा वचसा यैव सत्यमाराधयेद्गुरुम् ॥ १०२ ॥

ગુરોઃ કૃપાપ્રસાદેન બ્રહ્મવિષ્ણુશિવાદયઃ ।
 સામર્થ્યમભજન્ સર્વે સૃષ્ટિસ્થિત્યન્તકર્મણિ ॥ ૧૦૩ ॥
 દેવકિન્નરગન્ધર્વાઃ પિતૃયક્ષાસ્તુ તુમ્બુરુઃ ।
 મુનયોઽપિ ન જાનન્તિ ગુરુશુશ્રૂષણે વિધિમ્ ॥ ૧૦૪ ॥
 તાર્કિકાશ્છાન્દસાશ્ચૈવ દૈવજ્ઞાઃ કર્મઠાઃ પ્રિયે ।
 લૌકિકાસ્તે ન જાનન્તિ ગુરુતત્ત્વં નિરાકુલમ્ ॥ ૧૦૫ ॥
 મહાહઙ્ગારગર્વેણ તતોવિદ્યાબલેન ચ ।
 ભ્રમન્ત્યેતસ્મિન્ સંસારે ઘટીયન્નં યથા પુનઃ ॥ ૧૦૬ ॥
 યજ્ઞિનોઽપિ ન મુક્તાઃ સ્યુઃ ન મુક્તા યોગિનસ્તથા ।
 તાપસા અપિ નો મુક્તા ગુરુતત્ત્વાત્પરાઙ્મુખાઃ ॥ ૧૦૭ ॥
 ન મુક્તાસ્તુ ગન્ધર્વાઃ પિતૃયક્ષાસ્તુ ચારણાઃ ।
 ઋષયઃ સિદ્ધદેવાદ્યા ગુરુસેવાપરાઙ્મુખાઃ ॥ ૧૦૮ ॥
 ॥ ઇતિ શ્રીસ્કંદપુરાણે ઉત્તરખંડે ઉમામહેશ્વર સંવાદે
 શ્રી ગુરુગીતાયાં પ્રથમોઽધ્યાયઃ ॥

॥ દ્વિતીયોઽધ્યાયઃ ॥

ધ્યાનં શ્રુણુ મહાદેવિ સર્વાનન્દપ્રદાયકમ્ ।
 સર્વસૌખ્યકરં યૈવ ભુક્તિમુક્તિપ્રદાયકમ્ ॥ ૧૦૯ ॥
 શ્રીમત્પરં બ્રહ્મ ગુરું સ્મરામિ
 શ્રીમત્પરં બ્રહ્મ ગુરું ભજામિ ।
 શ્રીમત્પરં બ્રહ્મ ગુરું વદામિ
 શ્રીમત્પરં બ્રહ્મ ગુરું નમામિ ॥ ૧૧૦ ॥
 બ્રહ્માનન્દં પરમસુખદં કેવલં જ્ઞાનમૂર્તિમ્
 દ્વન્દ્વાતીતં ગગનસદૃશં તત્ત્વમસ્યાદિલક્ષ્યમ્ ।
 એકં નિત્યં વિમલમચલં સર્વધીસાક્ષિભૂતમ્
 ભાવાતીતં ત્રિગુણરહિતં સદ્ગુરું તં નમામિ ॥ ૧૧૧ ॥
 હૃદયમ્બુજે કર્ણિકમધ્યસંસ્થે
 સિંહાસને સંસ્થિતદિવ્યમૂર્તિમ્ ।

ध्यायेद्गुरुं यन्द्रकलाप्रकाशम्
सस्थित्सुभाभीष्टवरं दधानम् ॥ ११२ ॥

श्रेताम्भरं श्रेतविलेपपुष्पम्
मुक्ताविभूषं मुदितं द्विनेत्रम् ।
वामाङ्गुपीठस्थितदिव्यशक्तिम्
मन्दस्मितं पूर्वाङ्गुपानिधानम् ॥ ११३ ॥

ज्ञानस्वरूपं निजभावयुक्तम् आनन्दमानन्दकरं प्रसन्नम् ।
योगीन्द्रमीज्यं भवरोगवैद्यम् श्रीमद्गुरुं नित्यमहं नमामि ॥ ११४ ॥

वन्दे गुरुं यरुणारविन्दम् सन्निर्गतस्वात्मसुभाम्बुधीनाम् ।
जनस्य येषां गुणिकायमानं संसारढालाढलमोडशान्त्यै ॥ ११५ ॥

यस्मिन् सृष्टिस्थितिर्ध्वंसनिग्रहानुग्रहात्मकम् ।
कृत्यं पञ्चविधं शश्वत् भासते तं गुरुं भजेत् ॥ ११६ ॥

पादाब्जे सर्वसंसारदावकालानलं स्वके ।
ब्रह्मरन्ध्रे स्थिताम्भोजमध्यस्थं यन्द्रमण्डलम् ॥ ११७ ॥

अकथादित्रिरेभाब्जे सडस्रदलमण्डले ।
हंसपार्श्वत्रिकोणे च स्मरेत्तन्मध्यगं गुरुम् ॥ ११८ ॥

नित्यं शुद्धं निराभासं निराकारं निरञ्जनम् ।
नित्यबोधं विद्वानन्दं गुरुं ब्रह्म नमाम्यहम् ॥ ११९ ॥

सकलभुवनसृष्टिः कल्पिताशेषसृष्टिः
निष्पिलनिगमदृष्टिः सत्पदार्थैकसृष्टिः ।
अतद्गुणपरमेष्टिः सत्पदार्थैकदृष्टिः
भवगुणपरमेष्टिर्मोक्षमार्गैकदृष्टिः ॥ १२० ॥

सकलभुवनरङ्गस्थापनास्तम्भयष्टिः
सकरुणारसवृष्टिस्तत्त्वमालासमष्टिः ।
सकलसमयसृष्टिस्सखिदानन्ददृष्टिः
निवसतु मयि नित्यं श्रीगुरोर्दिव्यदृष्टिः ॥ १२१ ॥

न गुरोरधिकं न गुरोरधिकं
न गुरोरधिकं न गुरोरधिकम् ।
शिवशासनतः शिवशासनतः

શિવશાસનતઃ શિવશાસનતઃ ॥ ૧૨૨ ॥

ઇદમેવ શિવમિદમેવ શિવમ્ ઇદમેવ શિવમિદમેવ શિવમ્ ।

હરિશાસનતો હરિશાસનતો હરિશાસનતો હરિશાસનતઃ ॥ ૧૨૩ ॥

વિદિતં વિદિતં વિદિતં વિદિતં

વિજનં વિજનં વિજનં વિજનમ્ ।

વિધિશાસનતો વિધિશાસનતો

વિધિશાસનતો વિધિશાસનતઃ ॥ ૧૨૪ ॥

એવંવિધં ગુરું ધ્યાત્વા જ્ઞાનમુત્પદ્યતે સ્વયમ્ ।

તદા ગુરુપદેશેન મુક્તોઽહમિતિ ભાવયેત્ ॥ ૧૨૫ ॥

ગુરુપદિષ્ટમાર્ગેણ મનઃશુદ્ધિં તુ કારયેત્ ।

અનિત્યં અણ્યેત્સર્વં ચત્કિઞ્ચિદાત્મગોચરમ્ ॥ ૧૨૬ ॥

જ્ઞેયં સર્વં પ્રતીતં ચ જ્ઞાનં ચ મન ઉચ્યતે ।

જ્ઞાનં જ્ઞેયં સમં કુર્યાન્નાન્યઃ પન્થા દ્વિતીયકઃ ॥ ૧૨૭ ॥

કિમત્ર બહુનોક્તેન શાસ્ત્રકોટિશતૈરપિ ।

દુર્લભા ચિત્તવિશ્રાન્તિઃ વિના ગુરુકૃપાં પરામ્ ॥ ૧૨૮ ॥

કરુણાખડ્ગપાતેન છિત્વા પાશાષ્ટકં શિશોઃ ।

સમ્યગ્જાનન્દજનકઃ સદ્ગુરુઃ સોઽભિધીયતે ॥ ૧૨૯ ॥

એવં શ્રુત્વા મહાદેવિ ગુરુનિન્દાં કરોતિ યઃ ।

સ યાતિ નરકાન્ ધોરાન્ યાવચ્ચન્દ્રદિવાકરૌ ॥ ૧૩૦ ॥

યાવત્કલ્પાન્તકો દેહસ્તાવદેવિ ગુરું સ્મરેત્ ।

ગુરુલોપા ન કર્તવ્યઃ સ્વચ્છન્દો યદિ વા ભવેત્ ॥ ૧૩૧ ॥

હુહુારેણ ન વક્તવ્યં પ્રાજ્ઞાશિષ્યૈઃ કદાચન ।

ગુરોરગ્ર ન વક્તવ્યમસત્યં તુ કદાચન ॥ ૧૩૨ ॥

ગુરું ત્વંકૃત્ય હુંકૃત્ય ગુરુસાન્નિધ્યભાષણઃ ।

અરણ્યે નિર્જલે દેશે સમભવેદ્ બ્રહ્મરાક્ષસઃ ॥ ૧૩૩ ॥

અદ્વૈતં ભાવયેન્નિત્યં સર્વાવસ્થાસુ સર્વદા ।

કદાચિદપિ નો કુર્યાદ્વૈતં ગુરુસન્નિધૌ ॥ ૧૩૪ ॥

દૃશ્યવિસ્મૃતિપર્યન્તં કુર્યાદ્ ગુરુપદાર્થનમ્ ।

तादृशस्यैव कैवल्यं न य तद्व्यतिरेकिणः ॥ १३५ ॥

अपि सम्पूर्णतत्त्वज्ञो गुरुत्यागि भवेद्यदा ।

भवत्येव हि तस्यान्तकाले विक्षेपमुत्कटम् ॥ १३६ ॥

गुरुकार्यं न लङ्घेत नापृष्ट्वा कार्यमाथरेत् ।

न ज्युत्तिष्ठेद्दिशोऽनत्वा गुरुसद्भवशोभितः ॥ १३७ ॥

गुरौ सति स्वयं देवि परेषां तु कदाचन ।

उपदेशं न वै कुर्यात् तथा चेद्राक्षसो भवेत् ॥ १३८ ॥

न गुरोराश्रमे कुर्यात् दृष्ट्वा न परिसर्पणम् ।

दीक्षा व्याख्या प्रभुत्वादि गुरोराज्ञां न कारयेत् ॥ १३९ ॥

नोपाश्रमं य पर्यङ्कं न य पादप्रसारणम् ।

नाङ्गभोगादिकं कुर्यान्न लीलामपरामपि ॥ १४० ॥

गुरुज्ञां सदसद्वापि यदुक्तं तन्न लंघयेत् ।

कुर्वन्नाज्ञां दिवा रात्रौ दासवन्निवसेद्गुरो ॥ १४१ ॥

अदत्तं न गुरोर्द्रव्यमुपभुञ्जत कर्त्तुमिच्छति ।

दत्ते य रोकवद्ग्राह्यं प्राणोऽप्येतेन लभ्यते ॥ १४२ ॥

पादुकासनशय्यादि गुरुणा यदभीष्टितम् ।

नमस्कृत्वा तत्सर्वं पादाभ्यां न स्पृशेत् क्वचित् ॥ १४३ ॥

गच्छतः पृष्ठतो गच्छेत् गुरुच्छायां न लंघयेत् ।

नोल्बणं धारयेद्द्वेषं नालंकारांस्ततोल्बणान् ॥ १४४ ॥

गुरुनिन्दारं दृष्ट्वा धावयेद्य वासयेत् ।

स्थानं वा तत्परित्याज्यं जिह्वाछेदाक्षमो यदि ॥ १४५ ॥

नोच्छिष्टं कस्यचिद्देयं गुरोराज्ञां न य त्यजेत् ।

कृत्स्नमुच्छिष्टमादाय उविर्वद्भक्षयेत्स्वयम् ॥ १४६ ॥

नानृतं नाग्रियं यैव न गर्व नापि वा भुङ्क्ते ।

न नियोगधरं भूयात् गुरोराज्ञां विभावयेत् ॥ १४७ ॥

प्रभो देवकुलेशानां स्वामिन् राजन् कुलेश्वर ।

छति सम्भोधनैर्भातो सस्यरेदुरुसन्निधौ ॥ १४८ ॥

મુનિભિઃ પત્રગૈર્વાપિ સુરૈર્વા શાપિતો યદિ ।
 કાલમૃત્યુભયાદ્વાપિ ગુરુઃ સંત્રાતિ પાર્વતિ ॥ ૧૪૯ ॥
 અશક્તા હિ સુરાધાશ્ચ હ્યશક્તાઃ મુનયસ્તથા ।
 ગુરુશાપોપપન્નસ્ય રક્ષણાય ચ કુત્રચિત્ ॥ ૧૫૦ ॥
 મન્ત્રરાજમિદં દેવિ ગુરુરિત્યક્ષરદ્વયમ્ ।
 સ્મૃતિવેદપુરાણાનાં સારમેવ ન સંશયઃ ॥ ૧૫૧ ॥
 સત્કારમાનપૂજાર્થં દણ્ડકાષયધારણઃ ।
 સંન્યાસી ન વક્તવ્યઃ સંન્યાસી જ્ઞાનતત્પરઃ ॥ ૧૫૨ ॥
 વિજાનન્તિ મહાવાજ્યં ગુરોશ્ચરણ સેવયા ।
 તે વૈ સંન્યાસિનઃ પ્રોક્તા ઇતરે વેષધારિણાઃ ॥ ૧૫૩ ॥
 નિત્યં બ્રહ્મ નિરાકારં નિર્ગુણં સત્યચિદ્નમ્ ।
 યઃ સાક્ષાત્કુરુતે લોકે ગુરુત્વં તસ્ય શોભતે ॥ ૧૫૪ ॥
 ગુરુપ્રસાદતઃ સ્વાત્મન્યાત્મારામનિરીક્ષણાત્ ।
 સમતા મુક્તિર્માર્ગેણ સ્વાત્મજ્ઞાનં પ્રવર્તતે ॥ ૧૫૫ ॥
 આબ્રહ્મસ્તમ્ભપર્યન્તં પરમાત્મસ્વરૂપકમ્ ।
 સ્થાવરં જંગમં ચૈવ પ્રણમામિ જગન્મયમ્ ॥ ૧૫૬ ॥
 વન્દેહં સચ્ચિદાનન્દં ભાવાતીતં જગદ્ગુરુમ્ ।
 નિત્યં પૂર્ણં નિરાકારં નિર્ગુણં સ્વાત્મસંસ્થિતમ્ ॥ ૧૫૭ ॥
 પરાત્પરતરં ધ્યાયેન્નિત્યમાનન્દકારકમ્ ।
 હૃદયાકાશમધ્યસ્થં શુદ્ધસ્ફટિકસન્નિભમ્ ॥ ૧૫૮ ॥
 સ્ફટિકે સ્ફટિકં રૂપં દર્પણે દર્પણો યથા ।
 તથાત્મનિ ચિદાકારમાનન્દં સોઽહમિત્યુત ॥ ૧૫૯ ॥
 અંગુષ્ઠમાત્રં પુરુષં ધ્યાયેચ્ચ ચિન્મયં હૃદિ ।
 તત્ર સ્ફુરતિ યો ભાવઃ શ્રુણુ તત્કથયામિ તે ॥ ૧૬૦ ॥
 અજોઽહમમરોઽહં ચ હ્યનાદિનિધનો હ્યહમ્ ।
 અવિકારશ્ચિદાનન્દો હ્યણીયાન્મહતો મહાન્ ॥ ૧૬૧ ॥
 અપૂર્વમપરં નિત્યં સ્વયંજ્યોતિર્નિરામયમ્ ।
 વિરજં પરમાકાશં ધ્રુવમાનન્દમવ્યયમ્ ॥ ૧૬૨ ॥

અગોચરં તથાડગમ્યં નામરૂપવિવર્જિતમ્ ।
 નિઃશબ્દં તુ વિજાનીયાત્સ્વભાવાદ્બ્રહ્મ પાર્વતિ ॥ ૧૬૩ ॥
 યથા ગન્ધસ્વભાવાવત્વં કર્પૂરકુસુમાદિષુ ।
 શીતોષ્ણત્વસ્વભાવત્વં તથા બ્રહ્મણિ શાશ્વતમ્ ॥ ૧૬૪ ॥
 યથા નિજસ્વભાવેન કુણ્ડલકટકાદયઃ ।
 સુવર્ણત્વેન તિષ્ઠન્તિ તથાડહં બ્રહ્મ શાશ્વતમ્ ॥ ૧૬૫ ॥
 સ્વયં તથાવિધો ભૂત્વા સ્થાતવ્યં યત્રકુત્રચિત્ ।
 કીટો ભૃગુઃ ઇવ ધ્યાનાદયથા ભવતિ તાદૃશઃ ॥ ૧૬૬ ॥
 ગુરુધ્યાનં તથા કૃત્વા સ્વયં બ્રહ્મમયો ભવેત્ ।
 પિણ્ડે પદે તથા રૂપે મુક્તાસ્તે નાત્ર સંશયઃ ॥ ૧૬૭ ॥
 શ્રીપાર્વતી ઉવાચ ।
 પિણ્ડં કિં તુ મહાદેવ પદં કિં સમુદાહૃતમ્ ।
 રૂપાતીતં ચ રૂપં કિં એતદાખ્યાહિ શંકર ॥ ૧૬૮ ॥
 શ્રીમહાદેવ ઉવાચ ।
 પિણ્ડં કુણ્ડલિની શક્તિઃ પદં હંસમુદાહૃતમ્ ।
 રૂપં બિન્દુરિતિ જ્ઞેયં રૂપાતીતં નિરગ્જનમ્ ॥ ૧૬૯ ॥
 પિણ્ડે મુક્તાઃ પદે મુક્તા રૂપે મુક્તા વરાનને ।
 રૂપાતીતે તુ યે મુક્તાસ્તે મુક્તા નાત્ર સંશયઃ ॥ ૧૭૦ ॥
 ગુરુધ્યાનિનૈવ નિત્યં દેહી બ્રહ્મમયો ભવેત્ ।
 સ્થિતશ્ચ યત્ર કુત્રાપિ મુક્તોડસૌ નાત્ર સંશયઃ ॥ ૧૭૧ ॥
 જ્ઞાનં સ્વાનુભવઃ શાન્તિર્વૈરાગ્યં વક્તૃતા ધૃતિઃ ।
 ષડ્ગુણૈશ્ચર્યયુક્તો હિ ભગવાન્ શ્રીગુરુઃ પ્રિયે ॥ ૧૭૨ ॥
 ગુરુઃ શિવો ગુરુર્દેવો ગુરુર્બન્ધુઃ શરીરિણામ્ ।
 ગુરુરાત્મા ગુરુર્જીવો ગુરોરન્ત્ર વિદ્યતે ॥ ૧૭૩ ॥
 એકાકી નિસ્પૃહઃ શાન્તશ્ચિન્તાસૂચાદિવર્જિતઃ ।
 બાલ્યભાવેન યો ભાતિ બ્રહ્મજ્ઞાની સ ઉચ્યતે ॥ ૧૭૪ ॥
 ન સુખં વેદશાસ્ત્રેષુ ન સુખં મન્ત્રયન્ત્રકે ।

ગુરોઃ પ્રસાદાદન્યત્ર સુખં નાસ્તિ મહીતલે ॥ ૧૭૫ ॥

ચાર્વાકવૈષ્ણવમતે સુખં પ્રાભાકરે ન હિ ।

ગુરોઃ પાદાન્તિકે ચદ્રત્સુખં વેદાન્તસમ્મતમ્ ॥ ૧૭૬ ॥

ન તત્સુખં સુરેન્દ્રસ્ય ન સુખં ચક્રવર્તિનામ્ ।

યત્સુખં વીતરાગસ્ય મુનેરેકાન્તવાસિનઃ ॥ ૧૭૭ ॥

નિત્યં બ્રહ્મરસં પીત્વા તૃપ્તો યઃ પરમાત્મનિ ।

ઇન્દ્રં ચ મન્યતે તુચ્છં નૃપાણાં તત્ર કા કથા ॥ ૧૭૮ ॥

યતઃ પરમકૈવલ્યં ગુરુમાર્ગેણ વૈ ભવેત્ ।

ગુરુભક્તિરતઃ કાર્યા સર્વદા મોક્ષકાંક્ષિભિઃ ॥ ૧૭૯ ॥

એક એવાદ્વિતીયોડહં ગુરુવાક્યેન નિશ્ચિતઃ ।

એવમભ્યસ્યતા નિત્યં ન સેવ્યં વૈ વનાન્તરમ્ ॥ ૧૮૦ ॥

અભ્યાસાન્નિમિષેણૈવં સમાધિમધિગચ્છતિ ।

આજન્મજનિતં પાપં તત્ક્ષણાદેવ નશ્યતિ ॥ ૧૮૧ ॥

કિંમાવાહનમવ્યક્તૈ વ્યાપકં કિં વિસર્જનમ્ ।

અમૂર્તો ય કથં પૂજા કથં ધ્યાનં નિરામયે ॥ ૧૮૨ ॥

ગુરુર્વિષ્ણુઃ સત્ત્વમયો રાજસશ્ચતુરાનનઃ ।

તામસો રુદ્રરૂપેણ સૃજત્યવતિ હન્તિ ચ ॥ ૧૮૩ ॥

સ્વયં બ્રહ્મમયો ભૂત્વા તત્પરં નાવલોકયેત્ ।

પરાત્પરતરં નાન્યત્ સર્વગં ચ નિરામયમ્ ॥ ૧૮૪ ॥

તસ્યાવલોકનં પ્રાપ્ય સર્વસંગવિવર્જિતઃ ।

એકાકી નિસ્પૃહઃ શાન્તઃ સ્થાતવ્યં તત્પ્રસાદતઃ ॥ ૧૮૫ ॥

લબ્ધં વાડય ન લબ્ધં વા સ્વલ્પં વા બહુલં તથા ।

નિષ્કામેનૈવ ભોક્તવ્યં સદા સંતુષ્ટમાનસઃ ॥ ૧૮૬ ॥

સર્વજ્ઞપદમિત્યાહુર્દૈહી સર્વમયો ભુવિ ।

સદાડનન્દઃ સદા શાન્તો રમતે યત્રકુત્રચિત્ ॥ ૧૮૭ ॥

યત્રૈવ તિષ્ઠતે સોડપિ સ દેશઃ પુણ્યભાજનઃ ।

મુક્તસ્ય લક્ષણં દેવિ તવાગ્રે કથિતં મયા ॥ ૧૮૮ ॥

उपदेशस्त्वयं देवि गुरुमार्गोऽयं मुक्तिदः ।
 गुरुभक्तिस्तथात्यान्ता कर्तव्या वै मनीषिभिः ॥ १८९ ॥
 नित्ययुक्ताश्रयः सर्वो वेदकृत्सर्ववेदकृत् ।
 स्वपरज्ञानदाता यं तं वन्दे गुरुमीश्वरम् ॥ १९० ॥
 यद्यप्यधीता निगमाः षडंगा आगमाः प्रिये ।
 अध्यात्मादीनि शास्त्राणि ज्ञानं नास्ति गुरुं विना ॥ १९१ ॥
 शिवपूजारतो वापि विष्णुपूजारतोऽथवा ।
 गुरुतत्त्वविहीनश्चेत्तत्सर्वं व्यर्थमेव हि ॥ १९२ ॥
 शिवस्वरूपमज्ञात्वा शिवपूजा कृता यदि ।
 सा पूजा नाममात्रं स्याद्विषयहीना प्रिये ॥ १९३ ॥
 सर्वं स्यात्सकलं कर्म गुरुदीक्षाप्रभावतः ।
 गुरुलाभात्सर्वलाभो गुरुहीनस्तु आविशः ॥ १९४ ॥
 गुरुहीनः पशुः कीटः पतंगो वक्तुमर्हति ।
 शिवरूपं स्वरूपं यं न जानाति यतस्त्वयम् ॥ १९५ ॥
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सर्वसंगविवर्जितः ।
 विहाय शास्त्रजालानि गुरुमेव समाश्रयेत् ॥ १९६ ॥
 निरस्तसर्वसन्देहो अेकीकृत्य सुदर्शनम् ।
 रजस्यं यो दर्शयति भजामि गुरुमीश्वरम् ॥ १९७ ॥
 ज्ञानहीनो गुरुस्त्याज्यो मिथ्यावादि विडम्बकः ।
 स्वविश्रान्तिं न जानाति परशान्तिं करोति किम् ॥ १९८ ॥
 शिलायाः किं परं ज्ञानं शिलासंघप्रतारणे ।
 स्वयं तर्तुं न जानाति परं निस्तारयेत् कथम् ॥ १९९ ॥
 न वन्दनीयास्ते कष्टं दर्शनाद्भ्रान्तिकारकाः ।
 वर्जयेतान् गुरुन् दूरे धीरानेव समाश्रयेत् ॥ २०० ॥
 पाषाण्डिनः पापरताः नास्तिका भेदबुद्धयः ।
 स्त्रीलम्पटा दुराचाराः कृतघ्ना बकवृत्तयः ॥ २०१ ॥
 कर्मभ्रष्टाः क्षमानष्टा निन्दतर्कश्च वादिनः ।
 कामिनः क्रोधिन्श्चैव हिंसाश्चाप्याः शठास्तथा ॥ २०२ ॥

જ્ઞાનલુપ્તા ન કર્તવ્યા મહાપાપાસ્તથા પ્રિયે ।
 એભ્યો ભિન્નો ગુરુઃ સેવ્યઃ એકભક્ત્યા વિચાર્ય ચ ॥ ૨૦૩ ॥
 શિષ્યાદન્યત્ર દેવેશિ ન વદેદ્યસ્ય કસ્યચિત્ ।
 નરાણાં ચ ફલપ્રાપ્તૌ ભક્તિરેવ હિ કારણમ્ ॥ ૨૦૪ ॥
 ગૂઢો દૃઢશ્ચ પ્રીતશ્ચ મૌનેન સુસમાહિતઃ ।
 સફટામગતૌ વાપિ પગ્ધધા ગુરુરીરિતઃ ॥ ૨૦૫ ॥
 સર્વં ગુરુમુખાલ્લબ્ધં સફલં પાપનાશનમ્ ।
 યદ્યદાત્મહિતં વસ્તુ તત્તદ્દ્રવ્યં ન વગ્ધયેત્ ॥ ૨૦૬ ॥
 ગુરુદેવાર્પણં વસ્તુ તેન તુષ્ટોઽસ્મિ સુવ્રતે ।
 શ્રીગુરોઃ પાદુકાં મુદ્રાં મૂલમન્ત્રં ચ ગોપયેત્ ॥ ૨૦૭ ॥
 નતાસ્મિ તે નાથ પદારવિન્દં
 બુદ્ધીન્દ્રિયાપ્રાણમનોવચોભિઃ ।
 યચ્ચિન્ત્યતે ભાવિત આત્મયુક્તૌ
 મુમુક્ષિભિઃ કર્મમયોપશાન્તયે ॥ ૨૦૮ ॥
 અનેન યદ્ભવેત્કાર્યં તદ્વદામિ તવ પ્રિયે ।
 લોકોપકારકં દેવિ લૌકિકં તુ વિવર્જયેત્ ॥ ૨૦૯ ॥
 લૌકિકાદ્ધર્મતો યાતિ જ્ઞાનહીનો ભવાર્ણવે ।
 જ્ઞાનભાવે ચ યત્સર્વં કર્મ નિષ્કર્મ શામ્યતિ ॥ ૨૧૦ ॥
 ઇમાં તુ ભક્તિભાવેન પઠેદ્વૈ શ્રુણુયાદપિ ।
 લિખિત્વા યત્પ્રદાનેન તત્સર્વં ફલમશ્રુતે ॥ ૨૧૧ ॥
 ગુરુગીતામિમાં દેવિ હૃદિ નિત્યં વિભાવય ।
 મહાવ્યાધિગતૈર્દુઃખૈઃ સર્વદા પ્રજપેન્મુદા ॥ ૨૧૨ ॥
 ગુરુગીતાક્ષરૈકૈકં મન્ત્રરાજમિદં પ્રિયે ।
 અન્યે ચ વિવિધા મન્ત્રાઃ કલાં નાર્હન્તિ ષોડશીમ્ ॥ ૨૧૩ ॥
 અનન્ત ફલમાપ્નોતિ ગુરુગીતા જપેન તુ ।
 સર્વપાપહરા દેવિ સર્વદારિદ્ર્યનાશિની ॥ ૨૧૪ ॥
 અકાલમૃત્યુહર્ત્રી ચ સર્વસંકટનાશિની ।

यक्षराक्षसभूतादियोरव्याघ्रविधातिनी ॥ २१५ ॥
 सर्वोपद्रवकुष्ठाद्विदुष्टदोषनिवारिणी ।
 यत्कलं गुरुसान्निध्यात्तत्कलं पठनाद्भवत् ॥ २१६ ॥
 मलाव्याघिरा सर्वविभूतेः सिद्धिदा भवेत् ।
 अथवा मोडने वश्ये स्वयमेव जपेत्सदा ॥ २१७ ॥
 कुशदूर्वासने देवि ज्यासने शुभ्रकम्बले ।
 उपविश्य ततो देवि जपेदेकाग्रमानसः ॥ २१८ ॥
 शुक्लं सर्वत्र वै प्रोक्तं वश्ये रक्तासनं प्रिये ।
 पद्मासने जपेन्नित्यं शान्तिवश्यकरं परम् ॥ २१९ ॥
 वस्त्रासने य दारिद्र्यं पाषाणे रोगसम्भवः ।
 मेदिन्यां दुःखमाप्नोति काष्ठे भवति निष्कलम् ॥ २२० ॥
 कृष्णाजिने ज्ञानसिद्धिर्भोक्षश्रीर्व्याघ्रयर्मणि ।
 कुशासने ज्ञानसिद्धिः सर्वसिद्धिस्तु कम्बले ॥ २२१ ॥
 आग्नेय्यां कर्षणं यैव वायव्यां शत्रुनाशनम् ।
 नैऋत्यां दर्शनं यैव ईशान्यां ज्ञानमेव य ॥ २२२ ॥
 उदङ्मुखः शान्तिजप्ये वश्ये पूर्वमुपस्तथा ।
 याभ्ये तु मारणं प्रोक्तं पश्चिमे य धनागमः ॥ २२३ ॥
 मोडनं सर्वभूतानां बन्धमोक्षकरं परम् ।
 देवराज्ञां प्रियकरं राजानं वशमानयेत् ॥ २२४ ॥
 भुजस्तम्भकरं यैव गुणानां य विवर्धनम् ।
 दुष्कर्मनाशनं यैव तथा सत्कर्मसिद्धिदम् ॥ २२५ ॥
 प्रसिद्धं साधयेत्कार्यं नवग्रहभयापहम् ।
 दुःस्वप्ननाशनं यैव सुस्वप्नप्रकलदायकम् ॥ २२६ ॥
 मोडशान्तिकरं यैव बन्धमोक्षकरं परम् ।
 स्वर्गपज्ञाननिलयं गीताशास्त्रमिदं शिवे ॥ २२७ ॥
 यं यं चिन्तयते कामं तं तं प्राप्नोति निश्चयम् ।
 नित्यं सौभाग्यदं पुण्यं तापत्रयकुलापहम् ॥ २२८ ॥

સર્વશાન્તિકરં નિત્યં તથા વન્ધ્યા સુપુત્રદમ્ ।
 અવૈધવ્યકરં સ્ત્રીણાં સૌભાગ્યસ્ય વિવર્ધનમ્ ॥ ૨૨૯ ॥
 આયુરારોગ્યમૈશ્વર્યં પુત્રપૌત્રપ્રવર્ધનમ્ ।
 નિષ્કામજાપી વિધવા પઠેન્મોક્ષમવાપ્નુયાત્ ॥ ૨૩૦ ॥
 અવૈધવ્યં સકામા તુ લભતે ચાન્યજન્મનિ ।
 સર્વદુઃખમયં વિઘ્નં નાશયેત્તાપહારકમ્ ॥ ૨૩૧ ॥
 સર્વપાપપ્રશમનં ધર્મકામાર્થમોક્ષદમ્ ।
 યં યં ચિન્તયતે કામં તં તં પ્રાપ્નોતિ નિશ્ચિતમ્ ॥ ૨૩૨ ॥
 કામ્યાનાં કામધેનુર્વે કલ્પિતે કલ્પપાદપઃ ।
 ચિન્તામણિશ્ચિન્તિતસ્ય સર્વમંગલકારકમ્ ॥ ૨૩૩ ॥
 લિખિત્વા પૂજયેદ્યસ્તુ મોક્ષશ્રિયમવાપ્નુયાત્ ।
 ગુરુભક્તિર્વિશેષેણ જાયતે હૃદિ સર્વદા ॥ ૨૩૪ ॥
 જપન્તિ શાક્તાઃ સૌરાશ્ચ ગાણપત્યાશ્ચ વૈષ્ણવાઃ ।
 શૈવાઃ પાશુપતાઃ સર્વે સત્યં સત્યં ન સંશયઃ ॥ ૨૩૫ ॥
 ॥ ઇતિ શ્રીસ્કંદપુરાણે ઉત્તરખંડે ઉમામહેશ્વર સંવાદે
 શ્રી ગુરુગીતાયાં દ્વિતીયોઽધ્યાયઃ ॥

॥ તૃતીયઃ અધ્યાયઃ ॥

અથ કામ્યજપસ્થાનં કથયામિ વરાનને ।
 સાગરાન્તે સરિતીરે તીર્થે હરિહરાલયે ॥ ૨૩૬ ॥
 શક્તિદેવાલયે ગોષ્ઠે સર્વદેવાલયે શુભે ।
 વટસ્ય ધાત્યા મૂલે વા મઠે વૃન્દાવને તથા ॥ ૨૩૭ ॥
 પવિત્રે નિર્મલે દેશે નિત્યાનુષ્ઠાનતોઽપિ વા ।
 નિર્વેદનેન મૌનેન જપમેતત્ સમારભેત્ ॥ ૨૩૮ ॥
 જાપ્યેન જયમાપ્નોતિ જપસિદ્ધિં ફલં તથા ।
 હીનં કર્મ ત્યજેત્સર્વં ગર્હિતસ્થાનમેવ ચ ॥ ૨૩૯ ॥
 શ્મશાને બિલ્વમૂલે વા વટમૂલાન્તિકે તથા ।
 સિદ્ધ્યન્તિ કાનકે મૂલે ચૂતવૃક્ષસ્ય સન્નિધૌ ॥ ૨૪૦ ॥

पीतासनं मोडने तु ह्यसितं चाभिर्यारिडे ।
 झेयं शुक्लं च शान्त्यर्थं वश्ये रक्तं प्रकीर्तितम् ॥ २४१ ॥
 जपं छिनासनं कुर्वत् छिनकर्मफलप्रदम् ।
 गुरुगीतां प्रयागे वा संग्रामे रिपुसंकटे ॥ २४२ ॥
 जपन् जयमवाप्नोति मरणे मुक्तिदायिका ।
 सर्वकर्माणि सिद्ध्यन्ति गुरुपुत्रे न संशयः ॥ २४३ ॥
 गुरुमन्त्रो भुजे यस्य तस्य सिद्ध्यन्ति नान्यथा ।
 दीक्षया सर्वकर्माणि सिद्ध्यन्ति गुरुपुत्रके ॥ २४४ ॥
 भवभूलविनाशाय याष्टपाशनिवृत्तये ।
 गुरुगीताम्भसि स्नानं तत्पुण्यं कुरुते सदा ॥ २४५ ॥
 स अथैव सद्गुरुः साक्षात् सदसद्ब्रह्मवित्तमः ।
 तस्य स्थानानि सर्वाणि पवित्राणि न संशयः ॥ २४६ ॥
 सर्वशुद्धः पवित्रोऽसौ स्वभावाद्यत्र तिष्ठति ।
 तत्र देवगणाः सर्वे क्षेत्रपीठे यरन्ति य ॥ २४७ ॥
 आसनस्थाः शयाना वा गच्छन्तस्तिष्ठन्तोऽपि वा ।
 अश्वावृद्धा गजावृद्धाः सुषुप्ता जाग्रतोऽपि वा ॥ २४८ ॥
 शुचिभूता ज्ञानवन्तो गुरुगीता जपन्ति ये ।
 तेषां दर्शनसंस्पर्धात् दिव्यज्ञानं प्रजायते ॥ २४९ ॥
 समुद्रे वै यथा तोयं क्षीरे क्षीरं जले जलम् ।
 भिन्ने कुम्भे यथाकाशं तथाऽऽत्मा परमात्मनि ॥ २५० ॥
 तथैव ज्ञानवान् श्रुतः परमात्मनि सर्वदा ।
 औद्येन रमते ज्ञानी यत्र कुत्र दिवानिशम् ॥ २५१ ॥
 अथैवविधो मण्डायुक्तः सर्वत्र वर्तते सदा ।
 तस्मात्सर्वप्रकारेण गुरुभक्तिं समाचरेत् ॥ २५२ ॥
 गुरुसन्तोषादेव मुक्तो भवति पार्वति ।
 अणिमादिषु भोक्तृत्वं कृपया देवि जायते ॥ २५३ ॥
 साम्येन रमते ज्ञानी दिवा वा यद्वि वा निशि ।

એવંવિધો મહામૌની ત્રૈલોક્યસમતાં વ્રજેત્ ॥ ૨૫૪ ॥

અથ સંસારિણઃ સર્વે ગુરુગીતાજપેન તુ ।

સર્વાન્ કામાંસ્તુ ભુજન્તિ ત્રિસત્યં મમ ભાષિતમ્ ॥ ૨૫૫ ॥

સત્યં સત્યં પુનઃ સત્યં ધર્મસારં મયોદિતમ્ ।

ગુરુગીતાસમં સ્તોત્રં નાસ્તિ તત્ત્વં ગુરોઃ પરમ્ ॥ ૨૫૬ ॥

ગુરુર્દેવો ગુરુર્ધર્મો ગુરૌ નિષ્ઠા પરં તપઃ ।

ગુરોઃ પરતરં નાસ્તિ ત્રિવારં કથયામિ તે ॥ ૨૫૭ ॥

ધન્યા માતા પિતા ધન્યો ગોત્રં ધન્યં કુલોદ્ભવઃ ।

ધન્યા ચ વસુધા દેવિ યત્ર સ્યાદ્ગુરુભક્તતા ॥ ૨૫૮ ॥

આકલ્પજન્મ કોટીનાં યજ્ઞવ્રતતપઃક્રિયાઃ ।

તાઃ સર્વાઃ સફલા દેવિ ગુરુસન્તોષમાત્રતઃ ॥ ૨૫૯ ॥

શરીરમિન્દ્રિયં પ્રાણશ્ચાર્થઃ સ્વજનબન્ધુતા ।

માતૃકુલં પિતૃકુલં ગુરુરેવ ન સંશયઃ ॥ ૨૬૦ ॥

મન્દભાગ્યા હ્યશક્તાશ્ચ યે જના નાનુમન્વતે ।

ગુરુસેવાસુ વિમુખાઃ પચ્યન્તે નરકેશુચૌ ॥ ૨૬૧ ॥

વિદ્યા ધનં બલં ચૈવ તેષાં ભાગ્યં નિરર્થકમ્ ।

યેષાં ગુરુકૃપા નાસ્તિ અધો ગચ્છન્તિ પાર્વતી ॥ ૨૬૨ ॥

બ્રહ્મા વિષ્ણુશ્ચ રુદ્રશ્ચ દેવતાઃ પિતૃકિન્નરાઃ ।

સિદ્ધ્યારાણ્યક્ષાશ્ચ અન્યે ચ મુનયો જનાઃ ॥ ૨૬૩ ॥

ગુરુભાવઃ પરં તીર્થમન્યર્થં નિરર્થકમ્ ।

સર્વતીર્થમયં દેવિ શ્રીગુરોશ્ચરણામ્બુજમ્ ॥ ૨૬૪ ॥

કન્યાભોગરતા મન્દાઃ સ્વકાન્તાયાઃ પરાઝમુખાઃ ।

અતઃ પરં મયા દેવિ કથિતન્ન મમ પ્રિયે ॥ ૨૬૫ ॥

ઇદં રહસ્યમસ્પષ્ટં વક્તવ્યં ચ વરાનને ।

સુગોપ્યં ચ તવાગ્રે તુ મમાત્મપ્રીતયે સતિ ॥ ૨૬૬ ॥

સ્વામિમુખ્યગણેશાધાન્ વૈષ્ણવાદીશ્ચ પાર્વતિ ।

ન વક્તવ્યં મહામાયે પાદસ્પર્શં કુરુષ્વ મે ॥ ૨૬૭ ॥

अभक्ते वञ्चके धूर्ते पाषण्डे नास्तिकादिषु ।
 मनसाऽपि न वक्तव्या गुरुगीता कदायन ॥ २६८ ॥
 गुरवो भवः सन्ति शिष्यवित्तापहारकाः ।
 तमेकं दुर्लभं मन्ये शिष्यदृत्तापहारकम् ॥ २६९ ॥
 यातुर्यवान् विवेकी य अध्यात्मज्ञानवान् शुचिः ।
 मानसं निर्मलं यस्य गुरुत्वं तस्य शोभते ॥ २७० ॥
 गुरवो निर्मलाः शान्ताः साधवो मितभाषिणः ।
 कामक्रोधविनिर्मुक्ताः सदायाराः जितेन्द्रियाः ॥ २७१ ॥
 सूयकादिप्रभेदेन गुरवो बहुधा स्मृताः ।
 स्वयं सम्यक् परीक्ष्याथ तत्त्वनिष्ठं भजेत्सुधीः ॥ २७२ ॥
 वर्णजलमिदं तद्गङ्गाज्यशास्त्रं तु लौकिकम् ।
 यस्मिन् देवि समव्यस्तं स गुरुः सुयकः स्मृतः ॥ २७३ ॥
 वर्णाश्रमोचितां विद्यां धर्माधर्मविधायिनीम् ।
 प्रवक्तारं गुरुं विद्धि वाचकं त्विति पार्वति ॥ २७४ ॥
 पञ्चाक्षर्यादिमन्त्राणामुपदेष्टा तु पार्वति ।
 स गुरुर्बोधको भूयाद्भयोरयमुत्तमः ॥ २७५ ॥
 भोऽमाराणवश्यादितुश्चमन्त्रोपदर्शिनम् ।
 निषिद्धगुरुरित्याहुः पण्डितास्तत्त्वदर्शिनः ॥ २७६ ॥
 अनित्यमिति निर्दिश्य संसारं संकटालयम् ।
 वैराग्यपथदर्शी यः स गुरुर्विहितः प्रिये ॥ २७७ ॥
 तत्त्वमस्यादिविद्यानामुपदेष्टा तु पार्वति ।
 कारणाभ्यो गुरुः प्रोक्तो भवरोगनिवारकः ॥ २७८ ॥
 सर्वसन्देहसन्दोहनिर्मूलनविद्यक्षाणः ।
 जन्ममृत्युभयघ्नो यः स गुरुः परमो मतः ॥ २७९ ॥
 बहुजन्मकृतात् पुण्याल्लभ्यतेऽसौ भडागुरुः ।
 लब्ध्वाऽमुं न पुनर्याति शिष्यः संसारबन्धनम् ॥ २८० ॥
 अेवं बहुविधा लोके गुरवः सन्ति पार्वति ।
 तेषु सर्वप्रयत्नेन सेव्यो हि परमो गुरुः ॥ २८१ ॥

નિષિદ્ધગુરુશિષ્યસ્તુ દુષ્ટસંકલ્પદૂષિતઃ ।
 બ્રહ્મપ્રલયપર્યન્તં ન પુનર્યાતિ મર્ત્યતામ્ ॥ ૨૮૨ ॥
 એવં શ્રુત્વા મહાદેવી મહાદેવવચસ્તથા ।
 અત્યન્તવિહ્વલમના શંકરં પરિપૃચ્છતિ ॥ ૨૮૩ ॥
 પાર્વત્યુવાચ ।
 નમસ્તે દેવદેવાત્ર શ્રોતવ્યં કિંચિદસ્તિ મે ।
 શ્રુત્વા ત્વદ્વાક્યમધુના ભૃશં સ્યાદ્વિહ્વલં મનઃ ॥ ૨૮૪ ॥
 સ્વયં મૂઢા મૃત્યુભીતાઃ સુકૃતાદ્ધિરતિં ગતાઃ ।
 દૈવાન્નિષિદ્ધગુરુગાં યદિ તેષાં તુ કા ગતિઃ ॥ ૨૮૫ ॥
 શ્રી મહાદેવ ઉવાચ ।
 શ્રુણુ તત્ત્વમિદં દેવિ યદા સ્યાદ્ધિરતો નરઃ ।
 તદાઽસાવધિકારીતિ પ્રોચ્યતે શ્રુતિમસ્તકૈઃ ॥ ૨૮૬ ॥
 અખણ્ડૈકરસં બ્રહ્મ નિત્યમુક્તં નિરામયમ્ ।
 સ્વસ્મિન્ સન્દર્શિતં યેન સ ભવેદસ્યં દેશિકઃ ॥ ૨૮૭ ॥
 જલાનાં સાગરો રાજા યથા ભવતિ પાર્વતિ ।
 ગુરુણાં તત્ર સર્વેષાં રાજાયં પરમો ગુરુઃ ॥ ૨૮૮ ॥
 મોહાદિરહિતઃ શાન્તો નિત્યતૃપ્તો નિરાશ્રયઃ ।
 તૃણીકૃતબ્રહ્મવિષ્ણુવૈભવઃ પરમો ગુરુઃ ॥ ૨૮૯ ॥
 સર્વકાલવિદેશેષુ સ્વતન્ત્રો નિશ્ચલસ્સુખી ।
 અખણ્ડૈકરસાસ્વાદતૃપ્તો હિ પરમો ગુરુઃ ॥ ૨૯૦ ॥
 દ્વૈતાદ્વૈતવિનિર્મુક્તઃ સ્વાનુભૂતિપ્રકાશવાન્ ।
 અજ્ઞાનાન્ધતમશ્છેત્તા સર્વજ્ઞઃ પરમો ગુરુઃ ॥ ૨૯૧ ॥
 યસ્ય દર્શનમાત્રેણ મનસઃ સ્થાત્ પ્રસન્નતા ।
 સ્વયં ભૂયાત્ ધૃતિશ્શાન્તિઃ સ ભવેત્ પરમો ગુરુઃ ॥ ૨૯૨ ॥
 સિદ્ધિજાલં સમાલોક્ય યોગિનાં મન્ત્રવાદિનામ્ ।
 તુચ્છાકારમનોવૃત્તિર્યસ્યાસૌ પરમો ગુરુઃ ॥ ૨૯૩ ॥
 સ્વશરીરં શવં પશ્યન્ તથા સ્વાત્માનમદ્ર્યમ્ ।

यः स्त्रीकनकमोडघ्नः स भवेत् परमो गुरुः ॥ २८४ ॥

भौनी वाग्भीति तत्त्वज्ञो द्विधाभूच्छृणु पार्वति ।

न कश्चिन्भौनिना लाभो लोकेऽस्मिन्भवति प्रिये ॥ २८५ ॥

वाग्भी तूत्कटसंसारसागरोत्तारणक्षमः ।

यतोसौ संशयच्छेत्ता शास्त्रयुक्त्यनुभूतिभिः ॥ २८६ ॥

गुरुनामजपादेवि बहुजन्मार्जितान्यपि ।

पापानि विलयं यान्ति नास्ति सन्देहमप्यपि ॥ २८७ ॥

श्रीगुरोस्सदृशं दैवं श्रीगुरोसदृशः पिता ।

गुरुध्यानसमं कर्म नास्ति नास्ति महीतले ॥ २८८ ॥

कुलं धनं बलं शास्त्रं बान्धवास्सोदरा धमे ।

भरणे नोपयुज्यन्ते गुरुरेको हि तारकः ॥ २८९ ॥

कुलमेव पवित्रं स्यात् सत्यं स्वगुरुसेवया ।

तृप्ताः स्युस्सकला देवा ब्रह्माद्या गुरुतर्पणात् ॥ ३०० ॥

गुरुरेको हि जनाति स्वर्गं देवमव्ययम् ।

तज्ज्ञानं यत्प्रसादेन नान्यथा शास्त्रकोटिभिः ॥ ३०१ ॥

स्वर्गपज्ञानशून्येन कृतमप्यकृतं भवेत् ।

तपोजपादिभ्यं देवि सकलं बालजल्पवत् ॥ ३०२ ॥

शिवं केचिद्भ्रूयिषिं केचिद्विधिं केचित्तु केचन ।

शक्तिं देवमिति ज्ञात्वा विवदन्ति वृथा नराः ॥ ३०३ ॥

न जानन्ति परं तत्त्वं गुरुदीक्षापराङ्मुखाः ।

भ्रान्ताः पशुसमा ह्येते स्वपरिज्ञानवर्जिताः ॥ ३०४ ॥

तस्मात्कैवल्यसिद्ध्यर्थं गुरुमेव भजेत्रिये ।

गुरुं विना न जानन्ति मूढास्तत्परमं पदम् ॥ ३०५ ॥

भिद्यते लृढयत्रन्धिश्छिद्यन्ते सर्वसंशयाः ।

क्षीयन्ते सर्वकर्माणि गुरोः कृपाया शिवे ॥ ३०६ ॥

कृताया गुरुभक्तेस्तु वेदशास्त्रानुसारतः ।

भुज्यते पातकाद्धोराद्गुरुभक्तो विशेषतः ॥ ३०७ ॥

દુઃસંગં ચ પરિત્યજ્ય પાપકર્મ પરિત્યજેત્ ।
 ચિત્તચિહ્નમિદં યસ્ય દીક્ષા વિધીયતે ॥ ૩૦૮ ॥
 ચિત્તત્યાગનિયુક્તશ્ચ ક્રોધગર્વવિવર્જિતઃ ।
 દ્વૈતભાવપરિત્યાગી તસ્ય દીક્ષા વિધીયતે ॥ ૩૦૯ ॥
 એતલ્લક્ષણં સંયુક્તં સર્વભૂતહિતે રતમ્ ।
 નિર્મલં જીવિતં યસ્ય તસ્ય દીક્ષા વિધીયતે ॥ ૩૧૦ ॥
 ક્રિયયા ચાન્વિતં પૂર્વં દીક્ષાજાલં નિરૂપિતમ્ ।
 મન્ત્રદીક્ષાભિર્દ્યુ સાંગોપાંગ શિવોદિતમ્ ॥ ૩૧૧ ॥
 ક્રિયયા સ્યાદ્વિરહિતાં ગુરુસાયુજ્યદાયિનીમ્ ।
 ગુરુદીક્ષાં વિના કો વા ગુરુત્વાચારપાલકઃ ॥ ૩૧૨ ॥
 શક્તો ન ચાપિ શક્તો વા દૈશિકાંઘ્રિસમાશ્રયાત્ ।
 તસ્ય જન્માસ્તિ સફલં ભોગમોક્ષફલપ્રદમ્ ॥ ૩૧૩ ॥
 અત્યન્તચિત્તપકવસ્ય શ્રદ્ધાભક્તિયુતસ્ય ચ ।
 પ્રવક્તવ્યમિદં દેવિ મમાત્મપ્રીતયે સદા ॥ ૩૧૪ ॥
 રહસ્યં સર્વશાસ્ત્રેષુ ગીતાશાસ્ત્રદં શિવે ।
 સામ્યકપરીક્ષ્ય વક્તવ્યં સાધકસ્ય મધ્યાત્મનઃ ॥ ૩૧૫ ॥
 સત્કર્મપરિપાકાશ્ચ ચિત્તશુદ્ધસ્ય ધીમતઃ ।
 સાધકસ્યૈવ વક્તવ્યા ગુરુગીતા પ્રયત્નતઃ ॥ ૩૧૬ ॥
 નાસ્તિકાય કૃતદ્વાય દામ્ભિકાય શઠાય ચ ।
 અભક્તાય વિભક્તાય ન વાચ્યેયં કદાચન ॥ ૩૧૭ ॥
 સ્ત્રીલોલુપાય મૂર્ખાય કામોપહતચેતસે ।
 નિન્દકાય ન વક્તવ્યા ગુરુગીતા સ્વભાવતઃ ॥ ૩૧૮ ॥
 સર્વ પાપપ્રશમનં સર્વોપદ્રવવારકમ્ ।
 જન્મમૃત્યુહરં દેવિ ગીતાશાસ્ત્રમિદં શિવે ॥ ૩૧૯ ॥
 શ્રુતિસારમિદં દેવિ સર્વમુક્તં સમાસતઃ ।
 નાન્યથા સદ્રતિઃ પુંસાં વિના ગુરુપદં શિવે ॥ ૩૨૦ ॥
 બહુજન્મકૃતાત્પાદયમર્થો ન રોચતે ।
 જન્મબન્ધનિવૃત્યર્થં ગુરુમેવ ભજેત્સદા ॥ ૩૨૧ ॥

अलमेव जगत्सर्वमलमेव परं पदम् ।
 ऐतज्ज्ञानं यतो भूयात्तं गुरुं प्रणमाम्यलम् ॥ ३२२ ॥
 अलं विकल्पैरलमेव डेवलो मयि स्थितं विश्वमिदं यरायरम् ।
 छंदं रलस्थं मम येन दर्शितम् स वन्दनीयो गुरुरेव डेवलम् ॥ ३२३ ॥
 यस्यान्तं नादिमध्यं न छि डरयरणं नामगोत्रं न सूत्रम् ।
 नो जातिर्नैव वर्णो न भवति पुरुषो नो नपुंसं न य स्त्री ॥ ३२४ ॥
 नाकारं नो विकारं न छि जनिमरणं नास्ति पुण्यं न पापम् ।
 नोऽतत्त्वं तत्त्वमेकं सलजसमरसं सद्गुरुं तं नमामि ॥ ३२५ ॥
 नित्याय सत्याय चिदात्मकाय नव्याय भव्याय परात्पराय ।
 शुद्धाय बुद्धाय निरञ्जनाय नमोऽस्य नित्यं गुरुशेभराय ॥ ३२६ ॥
 सस्थिदानन्दरूपाय व्यापिने परमात्मने ।
 नमः श्रीगुरुनाथाय प्रकाशानन्दमूर्तये ॥ ३२७ ॥
 सत्यानन्दस्वरूपाय ओषैकसुषकारिणे ।
 नमो वेदान्तवेधाय गुरवे बुद्धिसाक्षिणे ॥ ३२८ ॥
 नमस्ते नाथ भगवन् शिवाय गुरुरूपिणे ।
 विधावतारसंसिद्ध्यै स्वीकृतानेकविग्रह ॥ ३२९ ॥
 नवाय नवरूपाय परमार्थैकरूपिणे ।
 सर्वाज्ञानतमोभेदभानवे चिद्धनाथ ते ॥ ३३० ॥
 स्वतन्त्राय दयाकलुषविग्रहाय शिवात्मने ।
 परतन्त्राय भक्तानां भव्यानां भव्यरूपिणे ॥ ३३१ ॥
 विवेकिनां विवेकाय विमर्शाय विमर्शिनाम् ।
 प्रकाशिनां प्रकाशाय ज्ञानिनां ज्ञानरूपिणे ॥ ३३२ ॥
 पुरस्तत्पार्श्वयोः पृष्ठे नमस्कुर्यादुपर्यधः ।
 सदा मस्थितरूपेण विधेहि भवदासनम् ॥ ३३३ ॥
 श्रीगुरुं परमानन्दं वन्दे ह्यानन्दविग्रहम् ।
 यस्य सन्निधिमात्रेण चिदानन्दाय ते मनः ॥ ३३४ ॥
 नमोऽस्तु गुरवे तुभ्यं सलजानन्दरूपिणे ।

યસ્ય વાગમૃતં હન્તિ વિષં સંસારસંજ્ઞકમ્ ॥ ૩૩૫ ॥

નાનાયુક્તોપદેશેન તારિતા શિષ્યમન્તતિઃ ।
તત્કૃતાસારવેદેન ગુરુચિત્પદમચ્યુતમ્ ॥ ૩૩૬ ॥

અચ્યુતાય મનસ્તુભ્યં ગુરવે પરમાત્મને ।
સર્વતન્ત્રસ્વતન્ત્રાય ચિદ્ધનાનન્દમૂર્તયે ॥ ૩૩૭ ॥

નમોચ્યુતાય ગુરવે વિદ્યાવિદ્યાસ્વરૂપિણે ।
શિષ્યસન્માર્ગપટવે કૃપાપીયૂષસિન્ધવે ॥ ૩૩૮ ॥

ઓમચ્યુતાય ગુરવે શિષ્યસંસારસેતવે ।
ભક્તકાર્યૈકસિંહાય નમસ્તે ચિત્સુખાત્મને ॥ ૩૩૯ ॥

ગુરુનામસમં દૈવં ન પિતા ન ચ બાન્ધવાઃ ।
ગુરુનામસમઃ સ્વામી નેદૃશં પરમં પદમ્ ॥ ૩૪૦ ॥

એકાક્ષરપ્રદાતારં યો ગુરુઃ નૈવ મન્યતે ।
શ્વાનયોનિશતં ગત્વા ચાણ્ડાલેષ્વપિ જાયતે ॥ ૩૪૧ ॥

ગુરુત્યાગાદ્ભવેન્મૃત્યુર્મન્ત્રત્યાગાદ્રિદ્રતા ।
ગુરુમન્ત્રપરિત્યાગી રૌરવં નરકં વ્રજેત્ ॥ ૩૪૨ ॥

શિવક્રોધાદ્ગુરુસ્ત્રાતા ગુરુક્રોધાચ્છિવો ન હિ ।
તસ્માત્સર્વપ્રયત્નેન ગુરોરાજ્ઞા ન લંઘયેત્ ॥ ૩૪૩ ॥

સંસારસાગરસમુદ્ધરણૈકમન્ત્રં
બ્રહ્માદિદેવમુનિપૂજિતસિદ્ધમન્ત્રમ્ ।
દારિદ્યદુઃખભવરોગવિનાશમન્ત્રં
વન્દે મહાભયહરં ગુરુરાજમન્ત્રમ્ ॥ ૩૪૪ ॥

સપ્તકોટીમહામન્ત્રાશ્રિતવિભ્રંશકારકાઃ ।
એક એવ મહામન્ત્રો ગુરુરિત્યક્ષરદ્વયમ્ ॥ ૩૪૫ ॥

એવમુક્ત્વા મહાદેવઃ પાર્વતીં પુનરબ્રવીત્ ।
ઇદમેવ પરં તત્ત્વં શ્રુણુ દેવિ સુખાવહમ્ ॥ ૩૪૬ ॥

ગુરુતત્ત્વમિદં દેવિ સર્વમુક્તં સમાસતઃ ।
રહસ્યમિદમવ્યક્તત્ર વદેઘસ્ય કસ્યચિત્ ॥ ૩૪૭ ॥

ન મૃષા સ્થાદિયં દેવિ મદુક્તિઃ સત્યરૂપિણી ।

गुरुगीतासमं स्तोत्रं नास्ति नास्ति महीतले ॥ ३४८ ॥

गुरुगीतामिमां देवि भवद्भुभविनाशिनीम् ।

गुरुदीक्षाविहीनस्य पुरतो न पठेत् क्वचित् ॥ ३४९ ॥

रुडस्यमत्यन्तरुडस्यमेतन्न पापिना लभ्यमिदं मधेश्वरि ।

अनेकजन्मार्जितपुण्यपाकाद्गुरोस्तु तत्त्वं लभते मनुष्यः ॥ ३५० ॥

यस्य प्रसादादहमेव सर्वं

मय्येव सर्वं परिकल्पितं य ।

इत्थं विजानामि सदात्मरूपं

उत्स्थांघ्रिपद्मं प्राणतोऽस्मि नित्यम् ॥ ३५१ ॥

अज्ञानतिमिरान्धस्य विषयाकान्तयेतसः ।

ज्ञानप्रभाप्रदानेन प्रसादं कुरु मे प्रभो ॥ ३५२ ॥

॥ इति श्रीगुरुगीतायां तृतीयोऽध्यायः ॥

॥ इति श्रीस्कंदपुराणे उत्तरभंडे ईश्वरपार्वती

संवादे गुरुगीता समाप्त ॥

॥ श्रीगुरुदत्तात्रेयार्पणमस्तु ॥

Shri Guru Gita - longer version (now out of print).

Encoded and proofread by Sunder Hattangadi

sunderh at hotmail.com

guru gItA - long version

pdf was typeset on August 22, 2020

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

